

Otevírání cest 2008

aneb

... spánku bylo dost, vzduchu ven, pro radost...

Otevírání cest

1. – 2.3.

Tak a je to tu.

V sobotu se těšte na první letošní výpravu.

Jak už jsem psal, bude dvoudenní s noclehem na Vinohradech (spacáky s sebou, polštářů je dost, měkkých podložek pod tělo se také najde spousta a topení jsem ještě nevypnul).

Teď, jak to bude:

Sraz v sobotu v 9.00, odjezd v 10. směr Karlštejn a jeho cukrárna. S sebou něco do termosky, nějaký zob na cestu a nějaký mls. Oběd cestou v hospodě. Návrat podél Vltavy přes Lahovice a jižní návratovou.

Večer na Vinohradech probrání železnic, jejich využití pro naše výjezdy a různé slevenky (jako In karta) atd. To je nutné. Potom Hanka opatřila nějaké stolní hry a Plašan určitě také nějaké přiveze. Může být prezentace obrázků a videjíček z výprav atd. Kóma se předpokládá kolem půlnoci.

Neděle ráno - posbírání trosek, snídaně, odjezd zase na desátou.

Směr Podolská vodárna (pokud se podaří zajistit exkurzi. Pokud ne tak pokračování dál). Projížďka po cyklostezce a kontrola jejích nově otevřených částí, směr Zbraslav. A dál ven z Prahy a okruhem návrat. Přesný rozpis trasy bude k dispozici na Vin.

Pak blahořečení, že jsme přežili a konec.

Pochopitelně sraz za jakéhokoliv počasí. Na místě se rozhodne jestli výjezd nebo pozemní akce.

Tolik představa.

Je mi líto, že nepojedou: Tomáš, Hanka, Tatranka

Na druhou stranu vítám, že pokud všechno vyjde, pojede s námi úplně čerstvá dušička Liliana.

Tak. A už je ta sobota????

Dig.

Jak se ukázalo, tak vše nakonec bylo úplně jinak. Ale musím ocenit, že plán to byl docela pěkný. Na druhou stranu nám zase zbyly výše uvedené cíle na někdy příště.

Plí.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	0	82	0	0	11

Ráno 1.3. sobota

Až do středy bylo nádherně. Teple, slunečno a bezvětří. Ve čtvrtěk meteorologové začali prohlašovat, že je nějak moc pěkně na to, že je konec února, a vymysleli, že o víkendu bude hnusně a k tomu silný vítr. A jak řekli, tak se stalo. Od pátku byly vyhlášeny stupně nebezpečí a podle doporučení bychom vůbec neměli opouštět prostor pod peřinou. Dig.

Musím se přiznat, že se mi po ránu vůbec nechtělo z vyhrátého pelišku. Potíchu jsem si brumlal pod fousy, co to může být za troubu, který vyjede, když venku prší. Nakonec jsem se překonal a z postýlky vystřelil jak čertík na peřiku z krabičky. Hlavním důvodem byla výborná snídaně. Miam. Plk.

Konečně už je to zase tady, po zimě nastal čas otevřít cesty pro naše letošní kolová dobrodružství. Ačkoliv se počasí v poslední době ani trochu nepodobá právě probíhajícímu ročnímu období (již jsme absolvovali dva téměř jarní výjezdy), na tento víkend hlásí mimořádně ohavnou meteorologickou předpověď. Jako by nás provázel nějaký Dánský duch v podobě deště, větru a vůbec takového vlezlého nepříjemného počasí. Jo a taky hlásí příchod vichřice Emmy. Ale uvidíme, snad nebude tak zle. Jnk.

Je pravda, že se venku dějí neskutečné věci.

No a na základě toho odřekly dušičky, které se nám letos přihlásily na inzeráty. Nezávisle na nich taky Viktor, Tomáš, Hanka, Tatranka. Ti jsou v práci, na podnikových a jiných výjezdech. A taky na dnešek Jana. Ta zavolala, že jí selhalo tělo. Zbyli Plašani a já. Dig.

Já jsem odřekla – nebylo mi dobře, k tomu ta vichřice a při představě šlapat proti ní mi bylo ještě víc šoufl. Jsem to ale salát, co ☺. Však si to vynávradim, je teprve začátek naší jízdní sezony. Takže jsem doma ležela v posteli s úzkostí sledovala chvění střechy nad hlavou a v myšlenkách litovala mé skvělé kolegy, jak někde bojují s větrnými, no mluvy ne, ale poryvy určitě.

Hör.

Sobota ráno. První pohled z okna mi napovídá, že bude. Venku je oslzló, když odcházím ráno pro chleba do krámu, lehce mží. A fouká. Ale nevdá, my se nedáme. Vyrážíme na poslední chvíli na vyhlídnutý bus, poslední kus dobíháme (tentokrát jsem to celé výjimečně nezdržoval já. Plk.), ohleduplný řidič na nás čeká, než se nahneme dovnitř. Máme s sebou plnou plnou cyklistickou výstroj do deště a větru, spacáky, nějaké hry a spoustu jiných nezbytností. Taky něco málo na zub. Z Muzea jdeme procházkou pěšky, když si tak přemýšlím, co jsme zapomněli. Aha, moje pláštěnka zůstala doma. Fajn. Takže pršet by nemuselo.

Chvilí po 9 jsme u Digů, kupodivu tam kromě Diga a Hanky, která se nás navíc chystá opustit a vyměnit kolo za prkýnka přidělaná k nohám, nikdo není. Hanka soustředěně snáší svou lyžařskou výstroj na kupičky rozmístěné všude kolem.

De dostupných zpráv asi nikdo z nových dušiček nedorazí. Jnk.

Smůla, tolik jsem se těšil, že nás vyrazí trochu víc. Obzvlášť po tom krásně teplém a slunečném počasí, které nás po celý pracovní týden oblažovalo. Plk.

Počasí sice opravdu vábně nevypadá, ale v mailu byla zmíněna i pozemní varianta výpravy, pokud by na nás Svatý Petr hodně zanevřel. Já jsem optimista, určitě vyjedeme aspoň na chvíli.

Zrovna se bavíme množím letošních Dispozic, když volá Jana Hora, že je jí nějak mizerně a dnešního výjezdu není schopna, ale že dorazí večer. Takže jestli dobře počítám, tak jsme zbyli tři. A venku leje jako z konve. Jnk.

Abych to upřesnil. Venku začalo lít až v okamžiku, kdy jsme se rozhodli, že vyjedeme. Do té doby totiž svítilo sluníčko. Tak nevím, jestli si pan Vodnář z noční oblohy náhodou neposvítíl na Hell's kalendář a nenaplánoval přání vždy na termín našich výprav. No, však se ještě uvidí.
Plš.

Ále to by nebyl Dig, aby něco nevymyslel. Chytly ho totiž budovatelské choutky a tak jsme během týdne postupně shromažďovali na Vinohradech dlažbu, lepidlo na dlaždice, maltu, sádku a jiné stavební propriety. A co se bude dláždit? Technická část předsíně ode dveří do kolárny a ještě kousek dál. Což o to, to by nebylo pro tři šikuly nic nepřekonatelného. Pokud ovšem nemáte jako podklad parkety, na kterých vězí několik vrstev lina z různého období našich dějin. Vrháme se tedy do příprav. Dle Digem vytvořené předlohy rýsujeme a patřičně tvarujeme dlaždice, podřezáváme futra a vůbec děláme pěkný binec.

Chvilí před polednem se počasí relativně umoudňuje, tak toho honem využíváme. Navlékáme se do několika vrstev oblečení a hurá ven. Směr Podolí, Prokopské údolí, Slivenec... A tady zastavujeme v hospůdce. Naše žaludky už si říkají o svůj příděl stravy, především Plašan už téměř skučí hlady.
Jnk.

Neskučím, jenom podotýkám, že bych něco snědl.

Plš.

U hospody sice mají zahradu a na ní stojan na kola, ale bohužel za zamčenými vraty. Jdu se zeptat dovnitř, zda-li by nám neodemkli a slečna mě překvapí pobídkou, ať si kola klidně dáme dovnitř. Tak tedy činíme. Hospoda se podobá tanečnímu sálu, až na dva štamgasty je prázdná.
Jnk.

A tím pádem i nezakouřená, což je dobře.

Plš.

Á vaří a je tu teplo. Dáváme si anisono vrabce s knedlíkem a se zelím. Mňam.

Po jídle jsme se rozhodli zhodnotit naši situaci. Na původně plánovaný Karlštejn je to daleko, navíc tam bude foukat. Zahleděli jsme se do mapy a vymysleli náhradní variantu, byť vede po turistické značce. Spokojeni se svým výběrem jsme dopili teplé i studené nápoje a znovu usedli do sedel.

Červenou značku jsme našli záhy, bohužel také záhy začalo pršet a foukat. Objeli jsme elektrárnu v polích a cesta začala být poněkud lepkavá. Klíčujeme mezi loužemi po poli a pohybovat se vpřed šlapáním je čím dál tím těžší. Bahno se drží úplně všude, především ho lákají brzdy, prostor mezi kolem a blatníkem, přehazovačka, řetěz a nakonec to prostě nejede.
Jnk.

Zajímavostí, kterou stojí za to zveřejnit, je fakt, že nové drapáky horských miláčků jsou bláta plné, zatímco můj údajný sláde byl na tom daleko lépe. Ale i tak to bylo na prd a proto jsem průběžně raději kolečko čistil.
Plš.

Kola se úplně odmítají točit. A my jsme uprostřed ničeho, dolů je to ještě daleko a zpátky ještě dál. Pokládáme tedy své miláčky do trávy a snažíme se je klacíky (Dig jako správný montér kleštěmi) zbavit alespoň částí bahenních nánosů. Jde to pěkně mizerně, ale po nějaké době je zadní kolo možné za použití hrubé síly přimět k pomalému otočení dle vlastní osy. Že my jsme přitom zmazaní, od hlavy až k patě, je celkem jasné, že?

Konečně jsme částečně pěšky a částečně jízdo dorazili na kamenitou stezku, která připomínala spíše horskou stezku pro kamzíky. Je na ní hromada ostrých kamenů, které vyvrásnily napříč cestičkou tak, aby se daly zdolávat pouze s velkými obtížemi. Tak jsme tedy spíše sesmýkali, než sjeli, až k silnici. A měli jsme velkou kliku, protože zdola se na tuto kamzíčí stezku právě chystal vyrazit motorkář. A to by byl hukot, potkat ho někde uprostřed.

Na silnici to vypadá, jako by vyjeli zemědělci rovnou z pole. Rádi bychom se dostali do Černošic a tak ačkoliv Plašan prosazuje variantu vlevo do Radotína, pokračujeme doprava stále po červené. Ta ze silnice záhy sjíždí a pokračuje lesem podle potoka, samozřejmě dalšími bahenními lázněmi. A jsou tu i brody, ve kterých se snažíme kola lehce odbahnit. Především Plašan s bravurou projíždí potokem na svém i Digově kole.
Jnk.

No, u toho Digova už to tak bravurní nebylo, díky špatnému převodu jsem si tu nozičku přeci jen namočil. Ne moc, ale namočil.
Plš.

Mně by to bylo líto, tak to taky zkusím a namáčím si přitom obě boty a to komplet. I Plašan má prý mokro. No, to jsme nutně potřebovali.

Pokračujeme v probíjení se terénem. Na rozcestí za statkem volíme značku modrou, která je samozřejmě pěkně do kopce. Vidím, že Plašan už toho má plné zuby, něco tam bublá o tom, že kdybychom jeli po silnici, tak už jsme dávno tam.
Jnk.

No, něco takového jsem opravdu pronesl.
Plš.

Na horním okraji lesa se dozvídáme, že cesta vede dále po poli až na okraj Třebotova.

**No, prima. Fičí vítr, podklad je bahnitý až hanba, pokračujeme tedy dále pěšky.
Okraj Třebotova máme, silnici taky. Ale zase vede do Radotína. Jnk.**

No, vždyť jsem to říkal. ☺

Plk.

Pouštíme se tedy cestou necestou lesem dolů, kde musíme narazit na Černošice. A taky že jo.

Cestou se mi ještě podařilo vylekat nějakého zakapuceného pěšáka, který nás neslyšel. Hned za rohem jsem chtěla rozsvítit výstrahu a spustila jsem místo toho sirénu. Ještě nemám ten gryf, kde se co vypíná, tak jí dost dlouho slyšel celý les.

V Černošicích jsme zase oloupali část bahna,

zahřáli se čajem z termosky a začali slaňovat dolů k nádraží. Odtamtud jsme už raději zvolili silnici a vraceli se přes Lipence na Zbraslav,

za most, kde jsme chtěli vyzkoušet novou část Modřanské stezky. Hezká. Ale foukal na ni protivně, byla kosa a před lijákem jsme se jen tak tak stihli ukrýt pod panelákovou stříškou. Jnk.

Ten závěr byl moc pěkný a určitě se tam rád někdy podívám.

Plš.

Přehánka se přehnala, tak popojedem. Do Podolí, do kopce nahoru na Vinohrady a jsme konečně doma. Teda to zase bylo.

Vyvláčeli jsme kola s tanou bahna nahoru, a protože bylo kolem sedmé večer, jen jsme sundali horní umazané vrstvy oblečení a ještě jsme se pustili do řezání zbytku dlaždic, dokud není noční klid. A pak jsme rozmíchali lepidlo a začali sázet dlaždice jednu vedle druhé tam, kam patřily.

Jnk.

My jsme totiž strašně šikovní, ráno začnem s linem, odpoledne strávíme na kole a večer sázíme dlaždice. Jenom ta Jana se nějak pořád nedostavovala. Nakonec přišla právě včas, abychom jí nezastavěli jedinou přístupovou cestu.

Plš.

K večeru jsem se přeci jen z tepla domova vyrábala a že teda vyrazím na Vinohrady Já bláhová doufala, že už bude jen tak ležce foukat. Z tohoto omylu mne hned za dveřmi domu vyvedlo

několik silných pronyvů, a se slovy, že nejsem žádný parašutista, jsem okamžitě zavrčila cestu přes Nuselský a zbaběle jsem se dopravila na třicák metrem.

U Digů, jak já nazývám naše Hells stanoviště na Vinohradech, čekalo překvapko – cyklisti se změnil na podlaňáře, frézáře, dlaždicáře, tesaře a bůvní co všechno ještě a probíhala renovace předsíně. No pěkně. Co se to mezi námi nađe všechno za řemeslníky, jeden se nestačí dívat.

Hor.

A pak přišla Jana, tak jsme si dali víno a k večerí párečky a taky teplou koupel a hned nám bylo fajn. A kolem půlnoci buch do spacáků.

Já ještě podotknu, že se mě snažili dostat do práce, ale ubránil jsem se a zůstal se všemi na jedné odlaždicované lodi.

Plš.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	37	135	53	12,5	9

Ráno 2.3. neděle

Vstali jsme kolem osmé a zase prší. A fouká, ach jo. Dig vypadal hodně přičiple, ani nesnídal, a za chvíli se zase odkulil zpátky do postele. Přišla jsem ho popíchnout s mapou, kam že dnes pojedeme. Původně jsme včera vymysleli Cukrák, ale cesty kolem něj vedou úplně nikam. Tak změna. To už přišla i Jana a společně jsme vybrali směr Brandýs. A zpátky přes Klánovický les. Jenže pořád prší.

A co jsem dělal já, že se tady o mě vůbec nepíše. Něco určitě, ale asi to nestálo za zveřejnění.

Plš.

Pustili jsme se tedy opět do dlažebních a očištných prací.

Jnk.

To jsme ale šíkovni Obrátili jsme orientaci botníku a dřevěného překladu a vypadá to moc pěkně. Já z toho radost mám. Dig se tváří taky spokojeně, no uvidíme co na to Havka, pani domu, která tu není.
Hor.

Pak jsme ještě vztýčili trámovou zástěnu a vyklabalo se slunce. Na chvilku. Okamžitě jsme toho využili a vydali se ven. Nejdříve k benzince, kde Plašan Jnk. vyčůchal, že mají wapku.

Hledal jsem na netu a nakonec se ukázalo, že nedaleká Benzina má přesně to, co potřebujeme. Jenom to bylo trošku dražší – 10,- Kč/mín.
Plš.

Taký super zážitek. Teda ty kola vypadají fakt nečistně. Poměrně nečistná je i cena za wapování, ale vyhrává tolna mít čistá kola na úkor vyčištěné peněženky.
Hor.

Kola se nám tak podařilo z valné většiny úspěšně odbahnit. Jana mezi námi špindíry ze včerejška vypadala jak ráže mezi trním.

A pak už jsme si to valili, pro mně z velké části naprosto neznámých cestičkách ven z Prahy. A Dig se tomu hrozně divil.
Jnk.

No samozřejmě. Tahle cesta je notoricky známá a jezdíme ji poslepu. Byli jsme tu už 10.000 krát. Hlavně tedy proto, že tímhle směrem z Prahy nic jiného rozumného nevede.

Dig.

Taky jsem tuhle cestu jel poprvé a byl jsem rád, protože vždycky jsem si říkal, co tam v tom údolí je.

Plš.

Ale jak mně to nejelo, to si nepřejte vidět. Bolela mě snad celá ženská, vzduch na přívodu přiskrcen na minimální průtok, ta rána do hlavy o kotel ráno v předsiní mi taky moc nepřidala. A ten víchr nahoře, to teda byla síla. Když už mě po páté shodil ze silnice do trávy, rozhodla jsem se jít potupně kus pěšky. Taktéž Jana za mnou.
Jnk.

Mně se to nejdřív strašně nelíbí – to při cestě bokem k větru, co větru k vícháři. Kdy nemám sílu se na kole vůbec udržet a raději jdu pěšky. Kouřím, protijedoucí auto – řidič se náramně baví, pacholek jeden, ale nezbyvá mi, než se nad sebou též poušmát. Za odbočkou se však situace prudce mění. Víchr fuká do zad a já se vezu. Aťorát že se vezu docela rychle a předjíždím Janku, Plašana a nakonec i Diga, a to bez jediného šlápnutí. Hm, kouřím na tacháč a vyspřáhalo se to na 27km/h. To je slušný. Aťorát že to se mnou začíná moc šmíkat po silnici do stran, takže už raději přibrzdím, abych neskóčila v parketu. Dětskou radost z jízdy mi řekli jen myšlenka, že taky budem muset jet zpátky.
Hor.

Zase to nebylo až tak zlé. Nahoře svítilo sluníčko a mráčky na obloze si hrály na honěnou. Větrík foukal z boku a mímě do zad, dokonce nám i pomáhal, což u něj není moc obvyklé. Teda až do jedné vesničky na D. Následující rovinka o délce 1 km však byla vysloveně hnsná. Foukáček se vyložené snažil.
Plš.

Hurá, konečně Zápy a v nich naše známá hospůdka. A v ní sekaná, růžovka, pívko, grog a kofola.... a teplo a bezvětrí.
Jnk.

Smrtelná kombinace pro další odjezd.

Plš.

No jak mně se odtud nechce, to je děs.

Částečně kvůli tomu, jak to se mnou dnes vypadá, dále snad i z časových a především povětrnostních důvodů se rozhodujeme pro využití vlaku z Klánovic do Prahy.

Jnk.

Hurááá, zpátky se vezem. No, ono se to dalo čekat, po svýcni bycniom do jeli možná za 2dny???

Hor.

Tady se musím pochlubit, že jsem celou skupinku pěkně odvezl z hospůdky do Klánovic. Využil jsem svých znalostí z jízdy po dopravních nehodách na OŘ Praha východ.

Plš.

Za 10 minut přijel slon. Aha, tak dobře: Za 10 minut přijel Elefant. Vlak na příměstském spoji. Pohodlně jsme se do něj nasoukali a za slabou půl hodku nás vyplivnul na Masaryce. A odtamtud už je to domů, co by kamenem dohodil a zbytek doběhl.

Jnk.

Má to však drobnou chybičku, je to do kopce.

Plš.

Aha, zase část návratovou, kterou jste ještě neabsolvovali. No jo, to je tak, když se zbaběle odpojete cestou...

Dig.

Ne tak dneska já. Po příjezdu na Vínohrady jsem totálně odpadla, Plašan mi pohotově přinesl matraci, jééé, to je úleva. Dig do mě nacpal svojí oblíbenou energetickou bombu – klíš - ale pořád mi nějak nešlo se hýbat. Tak se tedy hýbat nebudu.

Kluci s Janou se ještě pustili do spárování čerstvé vydlážděčkovánosti. Tak s tím vám dneska už nepomůžu, sorry. I Dig toho má celkem plné kecky, ale nakonec to zvládli. Kolem půl deváté pomalu vstávám z mrtvých a přesunujeme se k domovu. Jnk.

Vřelí jsme se na dokončení podlaří, ale přeci jen le to ještě pěkná fuška a tař křončime v hlubokém večeru a vyčerpání. Tař jsme to začíná jen docela dobře zmáklí, což?

Hor.

Byl to docela náročný, ale i přes nepřízeň počasí příjemně strávený víkend. Snad nám bude počasí na příštích výpravách více nakloněno a sejde se nás víc.

Jnk.

Musím říct, že když už i já jedu na výpravu v takovém nezvyklém čase, tak doufám, že na Velikonoce nás vyjede víc. A všimli jste si, že už je moje kolečko kompletně vybavené Hell's výbavou? Pokud ne, tak to jste o moc přišli. Moc mu to sluší. A tak děkuji svému technickému inženýrovi Digovi za veškeré práce na něm odvedené a teď už se těším na mou specialitku. Jen doufám, že se mu podaří udělat taky něco na tom svém kolečku, rodem stejným, ze stáje Rock Machine.

Plš.

A tím byly cesty pro rok 2008 řádně otevřeny, což jsme taky řádně zapili.

Jnk & Plš.

Na úplný závěr bych rád dodal, že všichni zúčastnění mohou od nyníška naprosto bezmezně sprostě nadávat. Ukázalo se totiž, že jsou zdatní dlaždiči. Tímto jim děkuji za velmi výraznou pomoc.

Dig.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha	45	169	34	16,3	14,5

Celková technická data:

Účast Oficiálně přiznaná kilometráž Příště	Čtyři nezlomní...: Dig, Plašan, Janka, a Jana 87 km Velikonoce
--	--

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Podolí	Jirny
Prokopské údolí	Pankrác	Šestajovice
Barrandov	Nové město	Klánovice
Slivenec	<u>Vinohrady</u>	Praha Masaryk. Nádr.
Kopaninský les	Satalice	Vinohrady
Choteč	Radonice	
Třebotov	Dehtáry	
Černošice	Svěmyslice	
Zbraslav	Zápy	
Modřany	Mstětice	

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Tatranka (Ttr), Dig (Dig), Viktor (Vkt), Hanka (Hnk), Janka (Jnk), Plašan (Plš), Tomáš (Tom), Jana (Hör), Vladimír (Vld) Michal (Mch) Jan Vl. (Slsp), Jan VII. (VII). Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2008
Dig & Jnk & Plš & Hor.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz